

LBRIS

We know
books

Suflet negru

Andrei Constantin

LETRAS
Promovăm autorii români

Tu.....	5
Tot tu.....	8
Suferința.....	10
Moartea.....	12
Eu.....	13
Tot eu.....	14
Tristețe.....	16
Buze dulci.....	18
Și te urăsc.....	19
Sfârșit.....	21
Regrete.....	22
Uitare.....	23
Durere.....	25
Iluzii.....	27
Adevărul.....	28
Adio.....	29
Soarta.....	30
Un vis.....	31
Și tot.....	32
Amărăciune.....	33
Ploaia.....	34
Dorință.....	35

Pozele.....	36
De la capăt.....	38
Realitate	39
Pace	40
Oglinda.....	41
Dragoste	42
Singurătate	44
Doar lacrimi	45
Suflet negru.....	46
Amara despărțire.....	48
Utopie.....	50
Mi-e dor	51
Suflet de piatră	52
Rămas-bun	53
Distrus	54
Ajutor	55
Amintește-ți.....	56
Toamna	57
Drumul pierzaniei	58
Tentație	59
Buna primire	60
Disperare	61

Iar vin la tine să te văd,
te uiți la mine, nu-mi vorbești,
dac-ai simți ce simt și eu,
cât sufletul mă doare.

Și nu îți pasă de nimic,
dar mă privești cu ardoare
și vin la tine în genunchi,
ca să te văd, dar nu-mi vorbești...

Aștept ca tu să spui ceva...
iluzii mă înconjoară
și știu că vrei să spui ceva,
dar e târziu... și plouă afară.

Mă doare c-ai plecat așa,
nimic nu mai contează
și-mi pare rău, și e târziu,
dar ți-am adus o floare.

Și te-am iubit și te iubesc,
vreau doar să fiu cu tine
și țip, și urlu, și blestem,
dar nu mai pot și vreau să mor.

Dar în zadar eu am sperat,
c-ai să rămâi cu mine,
ce-a fost frumos, ca în povești,
nu s-a sfârșit cu bine.

Și tot ce ai lăsat aici
și ai ieșit pe ușă afară,
nimic nu mut și nu ating,
că poate vii diseară.

Nebun sunt eu, că vin aici,
ca să vorbesc tot singur.
Și tot ce spun e în zadar,
și timpul mă omoară
când știi prea bine că nu vii,
dar eu te-aștept... seară de seară.

Și lacrimile mele-mi curg
și-un gust amar îmi lasă
și tre` să plec, căci e târziu,
și, cum am spus, iar plouă afară.

Și tot ce fac e în zadar,
să îți vorbesc seară de seară,
când știu că n-ai să-mi
spui nimic, și asta mă omoară.

Dar plec acum, trist, supărat,
nu fără să m-aplec din nou,
ca să sărut un chip frumos
ce-atârnă în fruntea unei cruci
în miez de noapte-n cimitir...

Și au trecut ani, și încă mulți,
dar mă gândesc la tine.

Nu mai am suflet, nu mai simt,
ce-a fost odinioară,
un vis frumos ce s-a încheiat
c-un „te iubesc” pe-o coală.

Și am suferit de-atunci mereu,
vreau doar să mor... e gândul meu
și îmi e dor de chipul tău, dar gata,
aici eu vreau să închei un vis urât.
Și repede am încheiat totul cu viața mea... de fapt.

Și mă scufund, mă tot duc la fund...
de tot, și simt cum mor ușor, ușor.
Și-mi încep repede al meu zbor,
spre tine vin, îngerul meu.
Și ajung acolo sus la tine
și te revăd, și îmi face bine.

Și nimic nu e mai clar
decât o voce de barbar
ce-mi spune răspicat...
te-ai sinucis, e un păcat.
Adio spun la ce-am visat,
să te mai strâng la piept un ceas.

Și cineva mi-a spus, cu greu,
băiete, aici nu e locul tău...
Și încep să mă scufund din nou
în locul ce-l urăsc mai rău,
unde am să sufăr și să țip
și doar pe tine am să te strig.